

בשבת קודש שבת פרשת תולדות, בורא עולם האיר לי כמה ווארטס בחמלת ה' עלי ובסייעתא דשמיא. הווארט הראשון קשור לחינוך. בשבת דיברתי עם הרבנית שתחיה, על תקופת הילדות שלי, ותוך כדי הדברים דיברנו על המכות שחטפתי מאנשים שהתיימרו לקרוא לעצמם "מחנכים". אמרה לי הרבנית ענין בדיחותא, שהם קיימו בהידור את הפסוק במשלי (יג, כד) חוֹשֶׁךְ שָׁבֵטוּ שׁוֹנְאֵי בְנוֹ. אמרתי לרבנית, שבזכותה התחדש לי עכשיו חידוש עצום בדרש, הרי בתורה הקדושה יש פרד"ס, פ"ש ר"מ ד'רש ס'ד, ולפעמים הווארט בדרש הפוך מהפשוט, וכבר הזכרנו כמה וכמה פעמים את דברי האור החיים הקדוש, שאם הדרש לא נוגד את התורה, אז אדרבה יש להפרות ולהרבות בתורה, ומרן הרבי הקדוש רבי יששכר דוב מבעלזא זצוק"ל אמר פעם ווארט בדרש על הגמרא (ע"ז ע) רובא גנבי ישראל, והווארט היה ההיפך מהפשוט, לזכות עם ישראל.

וכך הוא הווארט בדרש, דהאזותיות בפסוק במשלי חוֹשֶׁךְ, הוא אותם אותיות של חוֹשֶׁךְ, כל הדין האם להרביץ זה בבחינת חוֹשֶׁךְ, כי אין זה מגיע מתוך אהבה אמיתית, ועל כל פנים הילד או התלמיד בחדי לא חש בזאת, להיפך אולי חלילה יש גם קצת שנאה קטנה. ולכן תשיקונו בְּלִבְשֵׁי אֶפֶס - באהבה, ואז יהיה אור שהוא ההיפך מוחשך, יהיה אור גם לו וגם לבנו, ואז יהיה ניתן לחסוך את השבט. ועכשיו לווארטים בדרש בפרשה, פרשת תולדות:

(א, כו, כב) **ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו ופרניו בארץ**, חשבתי בדרש, שזה הולך על התורה הקדושה, **ויעתק משם**, בן אדם לומד סוגיא בש"ס, הוא לומד קדשים, יבמות, עירובין, והוא מתקשה, הוא לא מצליח להבין מילה אחת, אז האם להרים ידים חלילה מלימוד התורה, לא, רק **ויחפור באר אחרת**, ינסה ללמוד גמרא אחרת, ושמה הוא יבין הכל, את הגמרא ואת הרש"י ואת התוספות, **ולא רבו עליה**, יתנו לו משמים להבין כל מה שהוא לומד, ולכן **ויקרא שמה רחובות**, ויאמר אותו אדם אומר, **כי עתה הרחיב ה' לנו ופרניו**, אנחנו פרים ורבים בדברי תורה.

והתיבה האחרונה של הפסוק, **בארץ**, גם כשבן אדם יש לו קשר לארציות או לגשמייות, הוא יכול לזכות לפרות ולרבות בדברי תורה, אם הראש שלו יהיה שקוע בלימוד התורה. (ב) ווארט נוסף על הפסוק (כז, ד), **ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואוכלה**, זהו המאכל הרוחני של יהודי שהאבא והסבא שלו בגן עדן מחכים שהוא יפיר וירבה בתורה.

בעבור תברכך נפשי, כהגמרא הידועה במסכת יבמות (צו), שדוד המלך אמר (תהלים סא, ה) אגורה באהלך עולמים, וכי אפשר לגור בשתי עולמות, ומתוך הגמרא, שדוד המלך התפלל שיגידו דברי תורה מפיו כדי שיהיה שפתותיו דובבות בקבר. והו **בעבור תברכך נפשי** - **בטרם אמות**, כלומר, על ידי שתגידו דברי תורה ממני בעולם הזה, גם אני יחיה למרות שאני בגן עדן, אני יהיה פרה ורבה גם בגן עדן, וכמו שרש"י כותב על הגמרא שאם אומרים דבר תורה מפיו שפתיו דובבות בקבר, כותב שם רש"י, שיהיו שפתי נעות בקבר כאילו אני חי.

(מתוך הפתיחה לשיעור - נדרים דף לו, ב' כסלו תשפ"ג)

בצילם של גדולי ישראל שליט"א

הגאון הצדיק המקובל מרן רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א

מובא ממרן האור החיים הקדוש לשון נורא בפרשת וזאת הברכה (דברים לג, א), מי ראוי לתואר "איש אלקים", ולמה זכה משה רבינו לתואר הנכסף הזה. הלילה זכיתי לפגוש "איש אלקים" קדוש, שעיני כל העולם נשואות אליו, יש לו תלמידים וחסידיים בכל העולם, הוא חד בדרא במצות כיבוד אב ואם, וחד בדרא בהקפדה על הלכה, והוא מגדולי המקובלים בדורינו, הוא זכה להציל עשרות אלפי נשמות, והכל כי הוא חד בדרא באהבת ישראל, ובודאי כבר ניחשתם שאני מדבר על ראש ישיבת שער השמים, מרן רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א בנו חביבו של דודי מצדיקי ירושלים מרן בעל המעדני שולחן זצוק"ל.

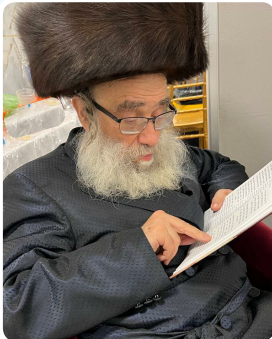
אני לא יכול לשכוח, לפני כשלוש עשרה שנה, כשמרן בעל חיי הלוי שר התורה הגאון הצדיק רבי יוחנן וואזנר שליט"א ממונטריאל ביקש ממני לסדר פגישה אצל רבינו רבי גמליאל שליט"א, באמצע הפגישה המקובל פרץ בבכי על צער השכינה! [כמו שכתוב בזוהר הקדוש (תיקו"ז תיקון ו' דף כב), דָּלָא אֵית מֵאן דְּקָרָא לֵיהּ בְּתִיבְתָא, דְּיַחְזֹר שְׂכִינְתָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא]. ומידה טובה מרובה, הבכיות והתפילות של רבינו שליט"א.

אני זוכה מעל ארבעים שנה להיות במחיצתו, ראיתי דברים שלא ניתן לפרסם, ושמעתי דברים שלא ניתן לפרסם. ספרי רבינו בנגלה ובנסתר מחזיקים את העולם, עַר אִיז דִּי מְפָקִיר פֶּאָר אִידִישֶׁע קִינְדֶּער - הוא מפקיר את חייו עבור כלל ישראל, עבור הצלת נפש אחת מישראל. הלילה בחתונה של שאר בשרי הקרוב ביקשתי ברכה מהמקובל, הוא לא עזב לי את היד עד שבירכתני אותו בחזרה! וואו זְעֻהָט מְעַן אִין דִּי וְעֻלְט אַזאַ עֲנָה - איפוא רואים בעולם כזה מידת ענוה, הוא לומד חברותא עם גדולי עולם נגלה ונסתר.

ספריי טיב התורה טיב המעשיות טיב ההפטרות הם חלק קטן מעוד מאה ספרים שהוא הוציא בכל השפות. הגליון שלו "טיב הקהילה" בעברית ובאידיש, הוא חמצן עבור יהודים מכל העולם, ובמקום להסתגר בד' אמות שלו, כי הוא הרי לא צריך לעצמו יותר מקב חרובים משבת לשבת, קְעָרְט עַר אִיבְּעַר דִּי וְעֻלְט - הוא הופך את העולם, לשמח יהודים, ראה הקב"ה שצדיקים מועטים עמד ושתלן בכל דור ודור.

ופה אני פונה מקרב לב לכל מי ששומע אותי בקול הלשון, להרבות יום יום בתפילות ותחנונים שמרן רבי גמליאל שליט"א יהיה בריא ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, הרבי ר' גמליאל בן מיכלא איטא, רבים צריכים לו. שיזכה לקדש שמו ברבים כשאיפתו הטהורה, ויזכה לנחת שמחה ותענוג מכל הצאצאים, ומכל התלמידים ומכל החסידים, ומכל עמך בית ישראל, ושכבר נזכה בקרוב שילווח אותנו לקבל פני משיח צדקנו, אמן.

(מתוך הפתיחה לשיעור - נדרים דף לו, ו' כסלו תשפ"ג)

הגה"צ רבי גמליאל שליט"א בתפילה בהשתפכות הנפש

מאוצרות הפרשה

הרבי ר' אלעזר מליזענסק זצוק"ל אמר, שיש שלשה זמנים בשנה שהם עת רצון להתפלל על דברים גשמיים, (א) בעת סעודת מלוה מלכה, (ב) ביום שמיני עצרת, (ג) ב"זאת חנוכה".

והסביר הדבר במשל למלך שבא לבקר בעיר אחת, ולמרות שתושבי העיר עניים היו, אף על פי כן טרחו ועמלו להכין קבלת פנים וסעודה מפוארת כראוי וכנכון לכבוד המלך על צד היותר טוב, עד שלא היה ניכר גודל דוחקם ומחסורם. אבל כשהמלך עמד לעזובם וללכת לדרכו, אז נפלו לפניו והתאוננו על גורלם המר ועל גודל עניותם, והתחנונו לפניו לחוס ולחמול עליהם ליתן להם די מחסורם ולספק צרכיהם.

והנמשל הוא, שבשבתות ומועדי השנה כאשר המלך יתברך שמו מופיע אצלנו ביקרו, אנו מכבדין אותו ובודו ותפארת, ואינו ניכר המחסור והלחץ זו הדחק השורר אצלנו. אבל במוצאי שבת קודש ובשמיני עצרת וזאת חנוכה, שהן ימי אחרון של החג, כאשר עומד המלך יתברך שמו להיפרד מאתנו כביכול, אז העת מסוגל להתפלל ולבקש ממנו כל הצטרותינו.

הבני יששכר כותב: אומר לך הדבר אשר מרגלא בפומייהו דרבנן רבותינו כת הקודמים, אשר בחנוכה יש מקום לעורר פקודת עקרים ועקרות כעין ראש השנה! הנה לדעתי עיקר הענין עיקר הסגולה ביום האחרון הנקרא בפי כל "זאת חנוכה", אשר כוונתו מן נוצר עד ונקה מזל עליון ומזל תחתון, ובני חיי ומוזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזל"א תליא מילתא (מ"ק כח), ואף על פי כן יש לרמז על כל ימי חנוכה וכו', ואומר לך כעת, מתתיהו"ג ביגמיטריא רא"ש השנה.

נקודה למחשבה:

לשמיעת שיעורי הרה"ג אברהם ישעיהו קובלסקי בקול הלשון חייג: 073-295-1340 | לקבלת העלון בדוא"ל: a0548470661@gmail.com

להרצאות | לשיעורים | להנצחות | לתגובות | לתרומות, ולכל ענין אחר בנוגע לגליון: 054-847-0661